

Pasen: de triomf van de gekruisigde

Deze maand mogen we weer Goede Vrijdag en Pasen vieren. Ik heb sterk de indruk dat er in onze baptistengemeenschap meer gepreekt wordt over, en gezongen van, en gedankt wordt voor het sterven van Jezus Christus dan voor Zijn opstanding. Niet dat we desgevraagd de opstanding minder belangrijk zouden vinden dan de kruisdood. Maar het kruis staat zoveel dichterbij dan het open graf. We menen uit eigen ervaring te weten wat lijden is. We hebben gezeten aan het sterfbed van een geliefde. Het beeld dat de lijdensgeschiedenissen oproepen van de uit liefde lijdende en stervende Jezus, brandt zich in onze gedachten en gevoelens.

Toch is de lijdensgeschiedenis zonder de opstandingsgeschiedenis niet meer dan een ontroerend verhaal. En ontroerende verhalen zijn er genoeg in omloop! De opstanding is de overwinningskroon op de Gekruisigde. De woorden van de gekruisigde Jezus: „Vader vergeef het hun” en „Heden zult gij met mij in het paradijs zijn”, klinken op Goede Vrijdag als machteloze woorden. Maar op Paasmorgen, wanneer Christus met macht opstaat uit de dood, blijken Zijn kruiswoorden, machtswoorden te zijn! Jezus' levensweg van liefde, offer en weerloosheid lijkt op Golgotha te eindigen in een dramatische nederlaag. Met Pasen blijkt deze levensweg de heerbaan te zijn tot Gods nieuwe schepping!

De nederlaag is toch overwinning. Wat vergiste Nietzsche zich toen hij met opgetrokken neus sprak over de „slavenmoraal” van de christenen die een gekruisigde verheerlijken. Nietzsche begreep niets van de overwinningskracht van het offer. Hij begreep niets van de relatie tussen Pasen en Goede Vrijdag. De spotkroon door mensen de lijdende Jezus opgezet, verwisselt God met Pasen voor de overwinningskroon. Pasen en Goede Vrijdag mogen we beide vieren. Ze vormen samen één feest. Het overwinningsfeest van het offer. In de viering van Goede Vrijdag en Pasen roept Christus u en mij tot het navolgen van Hem in offer en zichzelf wegcijferende liefde. Hij roept ons Hem na te volgen op de weg van Golgotha naar de Opstandingshof.

Reeds hier en nu zullen we in deze navolging iets beleven van de vreemde werkelijkheid van Pasen. In het offer zullen we de kracht van de opgestane ervaren. In de navolging komt de opstanding even dichtbij als het lijden.

Utrecht - O. H. de Vries